

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/414/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233528
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112233528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľky P. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. A. XX, D., zastúpenej JUDr. Jaroslavom Čiernym, advokátom so sídlom S. XX, V., proti odporcovi KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie škody 431,52 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 2C/327/2012-55 zo dňa 4. júla 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v ostatnej časti konanie zastavil, odvolaním účastníkov nenapadnutom, ponecháva **n e d o t k n u t ý**.

V ostatnej časti rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca je **p o v i n n ý** uhradiť navrhovateľke na trovách odvolacieho konania 24,41 Eur a tieto zaplatiť k rukám jej právneho zástupcu, JUDr. Jaroslava Čierneho, advokáta so sídlom v V., do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi uhradiť navrhovateľke 165,97 Eur s 8,75 % p.a. úrokom zo sumy 165,97 Eur od 5. 9. 2012 do zaplatenia, vo zvyšnej časti konanie zastavil, odporcovi uložil nahradiť navrhovateľke na trovách konania trovy právneho zastúpenia 140,16 Eur na účet splnomocneného zástupcu navrhovateľky, do 3 dní.

Po vykonanom dokazovaní považoval za preukázané, že navrhovateľka 23. 12. 2008 bola účastníčkou dopravnej nehody ako spolujazdec, pri ktorej utrpela zlomeninu kľúčnej kosti vpravo, otras mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice. Z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu vodiča, ktorým bola matka navrhovateľky, odporca navrhovateľke uhradil 13. 3. 2009 bolestné za uvedené diagnózy. Z fotokópie verejného príslubu zo dňa 19. 10. 2007 súd zistil, že odporca zaslal všetkým fyzickým a právnickým osobám, ktoré s ním mali uzatvorené za obdobie roku 2008 poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a všetkým osobám tvoriacim posádku poisteného motorového vozidla v čase poistnej udalosti, verejný príslub na poskytnutie plnenia v prípade úrazu vodiča a členov posádky poisteného motorového vozidla, pričom pri výpočte výšky plnenia sa má vychádzať z poistných podmienok a zmluvných dojednaní, ktoré sa vzťahujú na poistenie úrazu (produkt č. 95 a všeobecné poistné podmienky VPP č. 801). Predmetom produktu č. 95 odporcu (úrazové poistenie nemenovaných osôb prepravovaných motorovými vozidlami) je mimo iného i poistenie času nevyhnutného liečenia úrazu, podľa ktorého odporca bol povinný vyplatiť za čas nevyhnutného liečenia príslušné percento z dojednanej poistnej sumy. Na základe uvedeného navrhovateľka v podanej žalobe žiadala uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť jej 431,52 Eur s príslušným úrokom z omeškania od 5. 9.

2012 do zaplataenia. V priebehu konania zobrala žalobu v časti, čo do istiny v sume 265,55 Eur späť, na podklade čoho okresný súd v tejto časti konanie postupom podľa § 96 O.s.p. zastavil. V ostatnej časti považoval jej nárok za odôvodnený a preukázaný, a preto vo zvyšku o zaplataenie sumy 165,97 Eur jej žalobnému nároku vyhovel. Zároveň jej priznal úroky z omeškania postupom podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/95 Z.z., začiatok omeškania stanovil odo dňa nasledujúceho po splatnosti 15-tich dní, potom čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Výšku úroku z omeškania ustálil podľa úrokovej sadzby ECB zvýšenej o 8 percentuálnych bodov k prvému dňu omeškania a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke 8,75% úrok z omeškania ročne zo sumy 165,97 Eur od 5. 9. 2012.

O trovách konania rozhodol postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na úspech navrhovateľky v spore a účelnosť ňou vynaložených trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie odporca. Uviedol, že pokiaľ si navrhovateľka uplatnila nárok vzniknutý za čas nevyhnutného liečenia úrazu, tento nie je dôvodný, odporca v zmysle verejného prísľubu poskytuje poistné plnenie len na riziká, a to pre prípad smrti úrazom a trvalé následky úrazu. Podľa produktu č. 95, na ktorý odkazuje verejný prísľub je poistenie smrti úrazom povinné a riziká trvalé následky úrazu, čas nevyhnutného liečenia úrazu a čas nevyhnutného liečenia úrazu s nárokom na plnenie od 15 % sú voliteľné. V zmysle vnútorných predpisov odporcu sa poskytuje plnenie len za smrť úrazom a trvalé následky úrazu, ktoré odporca vybral ako jeden z voliteľných poistení. Prvostupňový súd sa však s touto námietkou vôbec nezaoberal, nijako nezdôvodnil, čo ho viedlo k priznaniu žalovaného nároku. Uviedol, že právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Taktiež poukazoval, že rozhodnutie okresného súdu nie je odôvodnené v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., preto žiadal, aby krajský súd, ako súd odvolací, rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Uviedla, že pokiaľ ide o ňou uplatnený nárok z verejného prísľubu odporcu, je potrebné vychádzať zo znenia verejného prísľubu (podľa § 850 OZ je potrebné splniť podmienky určené vo verejnom prísľube). Uvedené podmienky splnila, v čase nehody bola posádkou poisteného vozidla. Pri výpočte výšky plnenia vychádzala podľa verejného prísľubu odporcu z poistných podmienok vzťahujúcich sa na úrazové poistenie (produkt č. 95, VPP č. 801), nie z vnútorných predpisov, ktoré jej nie sú známe, ani na ne verejný prísľub neodkazuje, čo ostatne odporca v rámci dokazovania pred súdom prvého stupňa ani neprodukoval. Poprela vyjadrenie odporcu, že verejný prísľub sa vzťahuje len na vybrané riziká - smrť úrazom a trvalé následky úrazu. Túto limitáciu plnenia verejný prísľub neobsahuje produkt č. 95 odporcu sa vzťahuje aj na riziko - čas nevyhnutného liečenia úrazu. Poistenie týchto rizík je možno voliteľné v prípade, keď sa sama rozhodne uzavrieť zmluvu o tomto druhu poistenia s odporcom. Ide o dvojstranný právny úkon, nie však vtedy, keď je poistená na základe jednostranného právneho úkonu (verejného prísľubu), vtedy si jednotlivé poistné riziká nevolí a vychádza len zo znenia verejného prísľubu. Znenie verejného prísľubu nelimituje úrazové poistenie len na vybrané riziká, toto poistenie sa vzťahuje na všetky poistné riziká produktu odporcu č. 95, t.j. aj na uplatnené poistenie času nevyhnutného liečenia úrazu. Podľa jej názoru odporca tvrdí nezmysel, keď niečo verejne prísľúbi a súčasne si má dotknutá osoba sama voliť len niektoré poistné riziká. Na rozdiel od odporcu zastala názor, že okresný súd svoje rozhodnutie presvedčivo a logicky odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keď na strane 2 a 3 odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na znenie verejného prísľubu odporcu z 19. 10. 2007 a na strane 3 uviedol, že vyhodnotil dôkazy, každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti, prihliadal na to, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Pre prípad úspechu si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčísliila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a dospel k správny skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p.. I keď je jeho rozhodnutie pomerne stručné, dalo odpoveď na všetky nastolené otázky, ktoré v priebehu konania vyšli najavo.

Podstatným pre rozhodnutie totiž bol obsah verejného prísľubu zo dňa 19. 10. 2007, ktorý odporca adresoval všetkým fyzickým a právnickým osobám, ktoré s ním majú uzavreté za obdobie roku 2008 poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a všetkým osobám tvoriacim posádku poisteného motorového vozidla v čase poistnej udalosti. Vo verejnom prísľube bolo uvedené, že pri výpočte výšky plnenia sa má vychádzať z poistných podmienok a zmluvných dojednaní, ktoré sa vzťahujú na poistenie úrazu (produkt č. 95 a Všeobecné poistné podmienky VPP č. 801 odporcu). Predmetom produktu č. 95 odporcu (úrazové poistenie nemenovaných osôb prepravovaných motorovými vozidlami) je i poistenie času nevyhnutného liečenia úrazu, podľa ktorého odporca bol povinný vyplatiť za čas nevyhnutného liečenia príslušné percento z dojednanej poistnej sumy. Za vznik nároku na plnenie sa podľa verejného prísľubu považuje úraz vodiča a členov posádky motorového vozidla spôsobom uvedeným nižšie, pričom ku vzniku škody musí dôjsť v období trvania zmluvného vzťahu PZP s odporcom, najskôr však od 1. 1. 2008 a najneskôr do 31. 12. 2008 vrátane. Pri výpočte výšky plnenia za škody spôsobené úrazom za splnenia tu uvedených podmienok, odporca vychádza z platných právnych predpisov SR v čase vzniku škody, ako aj z ustanovení svojich Všeobecných poistných podmienok, osobitných poistných podmienok, resp. zmluvných dojednaní, ktoré sa vzťahujú na poistenie úrazu (produkt č. 95, VPP č. 801) a ktoré sú účinné v čase vzniku poistnej udalosti. Poškodené osoby nemajú voči odporcovi právny nárok na vymáhanie škôd presahujúcich maximálne prísľúbenú výšku plnenia alebo ak škoda nespĺňa niektoré z podmienok uvedených v tomto verejnom prísľube vrátane podmienok podľa predchádzajúceho bodu (príslušné VPP). Ustanovenia zákona o PZP na poskytnutie náhrady škody tým nie sú dotknuté. Tento verejný prísľub bol účinný voči vopred neobmedzenému počtu osôb od 1. 11. 2007 do 31. 12. 2008 a nárok na poskytnutie plnenia za podmienok v ňom uvedených má každá oprávnená osoba, ktorá ich spĺňa. Poistného plnenia sa z verejného prísľubu môžu domáhať iba tie oprávnené osoby, ktoré utrpia úraz v období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 za súčasného trvania poistenia PZP v čase vzniku úrazu u odporcu.

To, že matka navrhovateľky ako vodič dopravného prostriedku mala uzatvorené za obdobie roku 2008 poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, sporné nebolo, nebolo sporné ani to, že navrhovateľka 23. 12. 2008 bola účastníčkou dopravnej nehody ako spolujazdec. Vodičom v čase nehody bola jej matka, pri nehode utrpela zlomeninu kľúčnej kosti vpravo, otras mozgu a podvrtnutie krčnej chrbtice.

Podľa čl. 8 bod 2 všeobecných poistných podmienok pre úrazové poistenie (VPP č. 801) v závislosti od dojednaného druhu úrazového poistenia je poisťovňa povinná poskytnúť plnenia za

a/ trvalé následky úrazu,

b/ smrť spôsobenú úrazom,

c/ čas nevyhnutného liečenia telesného poškodenia spôsobeného úrazom alebo práceneschopnosť následkom úrazu,

d/ plnú invaliditu následkom úrazu.

Na to, či sa poistenie vzťahuje na všetky druhy plnenia alebo len na niektoré z nich sú rozhodujúce druhy úrazového poistenia dojednané v poistnej zmluve.

Podľa čl. 9 bod. 1 VPP č. 801 ak dôjde k úrazu poisteného v dobe trvania poistenia a čas, ktorý je podľa poznatkov vedy obvykle potrebný na zahojenie alebo ustálenie telesného poškodenia spôsobeného úrazom (ďalej len „priemerný čas nevyhnutného liečenia“) je dlhší ako dva týždne (minimálne 15 dní), je poisťovňa povinná vyplatiť z poistnej sumy toľko percent, koľkými je ohodnotené toto telesné poškodenie

v oceňovacích tabuľkách. Ak je v oceňovacích tabuľkách stanovené ohodnotenie percentuálnym rozpätím, určí sa výška plnenia v rámci rozpätia v nadväznosti na skutočnú dobu nevyhnutného liečenia, ktorá je primeraná povahe a rozsahu tohto telesného poškodenia. Podmienka doby liečenia dlhšej ako dva týždne sa nevyžaduje u chirurgicky ošetrených (revízia rany, odstránenie poškodeného tkaniva a zošitie rany) tržných ranách.

Podľa čl. 9 bod 3 VPP č. 801 ak bolo poistenému jediným úrazom spôsobených niekoľko telesných poškodení rôznych druhov, plní poisťovňa za čas nevyhnutného liečenia toho poškodenia, ktoré je hodnotené najvyššie.

Na základe námietok odporcu uplatnených na pojednávaní 22. 4. 2013, pokiaľ sa týkalo výšky nároku uplatneného navrhovateľkou, podľa ktorých v súlade s vyššie citovaným článkom VPP č. 801 by navrhovateľka mala dostať len sumu zodpovedajúcu najvyššiemu poškodeniu zdravia, ktoré utrpela, a teda 5 % z poistnej sumy, ktorá bola určená verejným príslubom, na pojednávaní 4. 7. 2013 navrhovateľka zobrala žalobu v časti nároku o zaplatenie 265,55 Eur späť a v tejto časti žiadala konanie zastaviť s tým, že za dôvodnú považovala žalobu uplatnenú vo výške sumy 165,97 Eur, zodpovedajúcu čl. 9 bod 3 VPP č. 801. Zároveň si uplatnila úrok z omeškania a trovy konania.

V nadväznosti na uvedené po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je plne odôvodnený. Pokiaľ i odporca namietal, že podľa jeho vnútorných predpisov sa podľa verejného príslubu poskytuje poistné plnenie za riziká pre prípad smrti úrazom a trvalé následky úrazu, ktoré odporca v zmysle vnútorných predpisov vybral ako jedny z voliteľných poistení, takýto postup odporcu bol v rozpore s verejným príslubom, ktorý poskytnutie poistného plnenia iba na niektoré z rizík priamo neobmedzoval a ani konkrétne riziká, na ktoré by sa poistné plnenie malo vzťahovať, nevymedzoval.

V nadväznosti na uvedené sa navrhovateľka mohla dôvodne domnievať, že verejný príslub sa vzťahoval na všetky riziká, ktoré v prípade úrazu vodiča a členov posádky v dôsledku poistnej udalosti - dopravnej nehody nastanú. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že pokiaľ vnútorné predpisy odporcu obsahovali obmedzenia, tieto nemožno uplatňovať vo vzťahu k tretím osobám, nakoľko vo vzťahu k nim nemajú tieto vnútorné predpisy všeobecnú záväznosť. Pokiaľ chcel odporca postupovať v rámci vlastných vnútorných predpisov, mal ich obsah zakomponovať priamo do verejného príslubu, ktorý ako jednostranný právny úkon adresoval osobám, ktoré s ním mali za rok 2008 uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Pokiaľ takto odporca nepostupoval a jeho vnútorné predpisy nemajú všeobecnú záväznosť i vo vzťahu k tretím osobám, nemohol súd ani nároky navrhovateľky limitovať obsahom vnútorných predpisov odporcu a pri rozhodovaní z nich vychádzať.

Z vykonaného dokazovania, najmä z predložených listinných dôkazov, bol jednoznačne preukázaný skutkový i právny základ nároku uplatneného navrhovateľkou, bola z nich preukázaná i jeho výška, v nadväznosti na čo ani krajský súd nemal dôvod nárok navrhovateľky spochybňovať.

V nadväznosti na uvedené potom rozsudok okresného súdu ako správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľka bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania si návrhom uplatnila, tieto vyčíslila, v nadväznosti na čo krajský súd jej priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré uložil odporcovi zaplatiť na účet jej právneho zástupcu do 3 dní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e**.